

PŘÍSPĚVEK UZAVŘEN BEZ ROZPORU KE DNI 9. 9. 2020**Daň z příjmů****563/18.03.20 Obchodní majetek fyzické osoby uplatňující paušální výdaje a daňové důsledky, které z toho vyplývají**

Předkládá: RNDr. Petr Beránek, daňový poradce č. osv. 803

Cílem příspěvku je zvýšit právní jistotu ohledně obchodního majetku u fyzických osob, které uplatňují výdaje v paušální výši a příjmů s ním souvisejících.

Tento příspěvek se týká pouze fyzických osob s příjmy dle § 7, které zároveň nejsou účetní jednotkou. Pojem majetek v dalším textu znamená jakýkoli majetek tedy nejen hmotný majetek ve smyslu ZDP, ale i zásoby a další majetek.

Zákon o daních z příjmů (dále jen ZDP) specifikuje obchodní majetek fyzické osoby v § 4 odst. 4 jako majetek, který je evidován v rámci daňové evidence. Pokyn D – 22 K § 7 odst. 7 uvádí, že poplatník, který uplatňuje výdaje podle § 7 odst. 7 zákona (dále jen paušální výdaje), nevede daňovou evidenci. Tato věta bývá často interpretována ve smyslu, že daňovou evidenci nemůže vést ani dobrovolně, nebo lépe, pokud vede jakoukoli evidenci (např. evidenci pro účely DPH dle § 100 zákona o DPH – dále jen ZDPH), nelze jí pro účely ZDP označit za daňovou evidenci v smyslu § 7b ZDP a tudíž poplatník uplatňující paušální výdaje nemá žádný obchodní majetek. Speciálně, skutečnost, že majetek je obchodním majetkem z hlediska ZDPH neznamena automaticky, že by se jednalo o obchodní majetek z hlediska ZDP. Dle názoru autora v tomto výkladu nebývají zásadní problémy a existuje zde relativní shoda.

Z uvedeného výkladu pak vyplývají některé důsledky, které již jednotně interpretovány nejsou. Ty jsou předmětem tohoto příspěvku.

1. Prodej majetku používaného pro podnikání nebo jinou činnost zdaňovanou dle § 7

Pokud fyzická osoba, která uplatňuje výdaje paušálem, prodává (jakýkoliv) majetek, pak vzhledem k tomu, že se jedná o majetek, který není zařazen v obchodním majetku, není zřejmé, kdy úplata za jeho prodej bude příjmem v dílčím základu daně dle § 7 a kdy v dílčím základu daně dle § 10, popř. kdy lze využít osvobození dle § 4. V principu jde o vymezení, který příjem z prodeje lze považovat za „příjem z prodeje majetku“ a který příjem je „příjmem z činnosti“. Přitom kritériem nemůže být, zda daná věc souvisí s prováděním činnosti, ale skutečnost, zda samotný prodej této věci je naplněním dané činnosti. Tak například u výrobce nábytku není prodej výrobního stroje, na kterém nábytek vytváří ani prodej nepotřebné nakoupené dýhy, kterou nespotřeboval pro svou výrobu naplněním jeho činnosti (byť obě věci s jeho činností souvisí) a jedná se o „příjem z prodeje majetku“. Oproti tomu prodej vyrobené skříně je naplněním činnosti a jedná se o „příjem z činnosti“. Nezdanění prodáváného hmotného majetku a nepotřebných zásob tak koresponduje s tím, že náklad na jejich pořízení, ani odpisy nebyly uplatněny na snížení základu daně.

1.1. Návrh řešení:

Pokud fyzická osoba uplatňující paušální výdaje prodává majetek, který užívala jako hmotný majetek (dle § 26 ZDP) nebo další majetek, který je užíván obdobným způsobem k činnosti, ale nenaplnuje definici hmotného majetku (např. pro to, že má nižší vstupní cenu) nebo nepotřebné zásoby materiálu (které nakoupila za účelem vlastní výroby, ale nepoužila je), je přijatá úplata příjmem z prodeje majetku, který není obchodním majetkem. Příjem je předmětem daně v dílčím základu daně dle § 10 a lze případně uplatnit osvobození dle § 4 odst. 1, speciálně osvobození příjmu z prodeje 5 let po případném vyřazení z obchodního majetku a u příjmů z prodeje věcí nikdy nezařazených do obchodního majetku osvobození u nemovitosti po 5 letech vlastnictví, u motorového vozidla po 1 roce vlastnictví, u cenných papírů po 3 letech vlastnictví a ostatního movitého majetku bez časového omezení.

Přitom u fyzické osoby, která je plátcem DPH, skutečnost, že prodáváný majetek je obchodním majetkem z hlediska ZDPH a prodej je předmětem DPH, nemá na výše uvedené žádný vliv.

Pokud fyzická osoba prodává zboží, které nakoupila za účelem prodeje, nebo pokud prodává vlastní výrobky, je inkasovaná úplata příjmem z podnikatelské (nebo obdobné) činnosti a bude zdaňována v § 7 se všemi dalšími důsledky.

Stanovisko GFR:

Souhlas se závěrem předkladatele.

2. Související výdaje k příjmům dle § 10 ZDP při prodeji majetku

Pokud fyzická osoba prodává majetek za okolností, kdy přijatá úplata je příjmem dle § 10 a nelze uplatnit osvobození dle § 4, může poplatník uplatnit výdaje na snížení základu daně dle § 10 odstavce 5: „*U příjmů podle odstavce 1 písm. b) je výdajem cena, za kterou poplatník věc prokazatelně nabyt, a jde-li o věc nabytou bezúplatně, cena určená podle zvláštního právního předpisu o oceňování majetku^{1a)} ke dni nabytí. Jde-li o hmotný majetek odpisovaný podle § 26 a následujících, který byl zahrnut do obchodního majetku pro výkon činnosti, ze které plyne příjem ze samostatné činnosti, ..., je výdajem zůstatková cena podle § 29 odst. 2. ... Výdajem jsou též částky prokazatelně vynaložené na technické zhodnocení, opravu a údržbu věci, včetně dalších výdajů souvisejících s uskutečněním prodeje s výjimkou výdajů na osobní potřebu poplatníka.*“

Není však zřejmé, zda a jakým způsobem se uplatní ustanovení § 24. Dle názoru autora je v tomto případě § 10 odst. 5 speciální ustanovení oproti výčtu výdajů v § 24 odst. 2 popř. dalších odstavců a proto se § 24 neuplatní a výčet uvedený v § 10 je konečný. Naopak druhá věta § 24 odst. 1 („*Ve výdajích na dosažení, zajištění a udržení příjmů nelze uplatnit výdaje, které již byly v předchozích zdaňovacích obdobích ve výdajích na dosažení, zajištění a udržení příjmů uplatněny.*“) je ustanovení obecné a omezuje i možnost uplatnění výdajů dle § 10 odst. 5:

2.1. Návrh řešení pro jednotlivé případy prodeje:

Nezávisle na tom, zda prodáváný majetek byl částečně či plně užíván pro potřeby podnikání a nezávisle na tom, zda se jedná či jednalo o majetek, který je z hlediska

ZDPH obchodním majetkem (tedy u kterého byl uplatněn odpočet DPH při pořízení a kdy je odváděno DPH při prodeji), platí při prodeji majetku nezařazeného v okamžiku prodeje do obchodního majetku následující:

- 2.1.1. Při prodeji úplatně pořízeného (jakéhokoli) majetku, který nebyl ani v minulosti zařazen do obchodního majetku (dle ZDP), jsou výdajem:
 - 2.1.1.1. plná cena majetku, za kterou byl pořízen,
 - 2.1.1.2. případné technické zhodnocení a případné výdaje na opravu a údržbu majetku a to nezávisle na tom, že byly uhrazeny v minulých zdaňovacích obdobích a
 - 2.1.1.3. výdaje související s uskutečněním prodeje opět i v případě, že byly uhrazeny již v období předcházející období, kdy nastal příjem.Vedlejší pořizovací výdaje a další výdaje dle § 24 uplatnit nelze.

Stanovisko GŘ:

Souhlas se závěrem předkladatele. Doplnujeme, že ZDP nezná pojem plná cena majetku, ale výdajem je cena, za kterou poplatník věc prokazatelně nabyt (§ 10 odst. 5 ZDP).

- 2.1.2. Při prodeji darem obdrženého majetku, který nebyl ani v minulosti zařazen do obchodního majetku, je výdajem:
 - 2.1.2.1. cena dle zákona o oceňování (dále reprodukční pořizovací cena) ke dni obdržení daru,
 - 2.1.2.2. případné technické zhodnocení a případné výdaje na opravu a údržbu majetku a to nezávisle na tom, ve kterém období byly hrazeny,
 - 2.1.2.3. výdaje související s uskutečněním prodeje nezávisle na tom, ve kterém období byly hrazeny.Reprodukční cenu, lze na snížení základu daně uplatnit i v případě, kdy příjem daru byl osvobozen od daně z příjmů nebo byl dar přijat v době, kdy příjem nebyl předmětem daně z příjmů.

Stanovisko GŘ:

Souhlas se závěrem předkladatele.

- 2.1.3. Při prodeji hmotného majetku, který byl v minulosti zařazen do obchodního majetku, ale odpisy nebyly nikdy uplatněny na snížení základu daně (nebylo zahájeno odpisování), je výdajem:
 - 2.1.3.1. plná cena majetku, za kterou byl pořízen (nikoliv vstupní cena při zařazení do obchodního majetku pokud by byla odlišná); § 10 odst. 5, věta druhá, která určuje, že se uplatní zůstatková cena dle § 29 odst. 2, se omezuje pouze na „majetek odpisovaný podle § 26“ nikoliv na majetek zařazený do obchodního majetku, který odpisován nebyl,
 - 2.1.3.2. případné technické zhodnocení a případné výdaje na opravu a údržbu majetku hrazené v průběhu vlastnictví majetku, které dosud nebyly uplatněny na snížení základu daně (popř. poměrnou část, která nebyla uplatněna), opět s odůvodněním, že se nejedná o majetek, který byl odpisován
 - 2.1.3.3. výdaje související s uskutečněním prodeje nezávisle na tom, ve kterém období byly hrazeny.

Stanovisko GŘ:

Souhlas se závěrem předkladatele. Doplňujeme, že ZDP nezná pojem plná cena majetku, ale výdajem je cena, za kterou poplatník věc prokazatelně nabyt (§ 10 odst. 5 ZDP). Povinnost uvést příjmy do § 10 ZDP vzniká při prodeji majetku do 5 let od vyřazení majetku z obchodního majetku. Pokud by se jednalo o příjem z prodeje majetku uvedeného v § 4 odst. 1 písm. a) ZDP, povinnost uvést příjmy do § 10 ZDP vzniká při prodeji takových nemovitých věcí do 2 let od vyřazení z obchodního majetku.

- 2.1.4. Při prodeji hmotného majetku, který byl v minulosti zařazen do obchodního majetku a byl v minulosti odpisován, je výdajem:
- 2.1.4.1. zůstatková cena majetku,
 - 2.1.4.2. případné technické zhodnocení, které nemohlo být uplatněno na snížení základu daně (např. provedené po vyřazení z obchodního majetku, nebo poměrná část [např. 70 %] technického zhodnocení rodinného domu zařazeného do obchodního majetku, pokud byl tento rodinný dům z 30 % používán pro zdaňované příjmy),
 - 2.1.4.3. případné výdaje na opravu a údržbu majetku hrazené v průběhu vlastnictví majetku, které nemohly být uplatněny na snížení základu daně (obdobně jako v minulé odrážce např. proto, že byly provedeny po vyřazení z obchodního majetku nebo v poměrné části nepoužívané pro podnikání) a
 - 2.1.4.4. výdaje související s uskutečněním prodeje nezávisle na tom, ve kterém období byly hrazeny, pokud nebyly dosud uplatněny.

Pokud byl majetek v okamžiku přechodu na paušální výdaje v obchodním majetku poplatníka je zůstatkovou cenu nutné s ohledem na § 26 odst. 8 snižovat o evidenční odpisy i v době uplatňování paušálních výdajů. Pokud byl majetek vyřazen z obchodního majetku z jiného důvodu (např. z důvodů, že přestal být používán pro dosahování příjmů nebo z rozhodnutí poplatníka, který i nadále uplatňuje skutečné výdaje) se zůstatková cena v době mezi vyřazením a prodejem o evidenční odpisy nesnižuje.

Stanovisko GŘ:

Souhlas se závěrem předkladatele. Povinnost uvést příjmy do § 10 ZDP vzniká při prodeji majetku do 5 let od vyřazení majetku z obchodního majetku. Pokud by se jednalo o příjem z prodeje majetku uvedeného v § 4 odst. 1 písm. a) ZDP, povinnost uvést příjmy do § 10 ZDP vzniká při prodeji takových nemovitých věcí do 2 let od vyřazení z obchodního majetku.

- 2.1.5. Při prodeji úplatně pořízeného ostatního majetku (který není hmotným majetkem dle ZDP), který byl v minulosti zařazen do obchodního majetku, je výdajem:
- 2.1.5.1. cena, za kterou byl pořízen, pokud již nebyla v minulosti uplatněna na snížení základu daně; pokud byla na snížení základu daně uplatněna část této ceny, je výdajem rozdíl, který nebyl uplatněn,
 - 2.1.5.2. případné výdaje na opravu a údržbu majetku, které nemohly být uplatněny na snížení základu daně (opět např. z důvodu, že byly

vynaloženy v období, kdy nebyl v obchodním majetku), a to nezávisle na tom, ve kterém období byly hrazeny a

- 2.1.5.3. výdaje související s uskutečněním prodeje nezávisle na tom, ve kterém období byly hrazeny, pokud nebyly dosud uplatněny.

Stanovisko GFR:

Souhlas se závěrem předkladatele. Doplnujeme, že výdajem je cena, za kterou poplatník věc prokazatelně nabyl (§ 10 odst. 5 ZDP). Povinnost uvést příjmy do § 10 ZDP vzniká při prodeji majetku do 5 let od vyřazení majetku z obchodního majetku.

- 2.1.6. Při prodeji darem obdrženého ostatního majetku, který byl v minulosti zařazen do obchodního majetku, je výdajem:

2.1.6.1. reprodukční pořizovací cena ke dni obdržení daru,

2.1.6.2. případné výdaje na opravu a údržbu majetku, které nemohly být uplatněny na snížení základu daně – z důvodů jako v minulých bodech a

- 2.1.6.3. výdaje související s uskutečněním prodeje nezávisle na tom, ve kterém období byly hrazeny, pokud nebyly dosud uplatněny.

Reprodukční cenu lze na snížení základu daně uplatnit i v případě, kdy příjem daru byl osvobozen od daně z příjmů nebo byl dar přijat v době, kdy příjem nebyl předmětem daně z příjmů.

Stanovisko GFR:

Souhlas se závěrem předkladatele. Povinnost uvést příjmy do § 10 ZDP vzniká při prodeji majetku do 5 let od vyřazení majetku z obchodního majetku. Pokud by se jednalo o příjem z prodeje majetku uvedeného v § 4 odst. 1 písm. a) ZDP, povinnost uvést příjmy do § 10 ZDP vzniká při prodeji takových nemovitých věcí do 2 let od vyřazení z obchodního majetku.

Ve všech výše uvedených případech je třeba aplikovat ust. § 10 odst. 4 ZDP a jsou-li výdaje spojené s jednotlivým druhem příjmu vyšší než příjem, k rozdílu se nepřihlíží.

3. Pronájem majetku používaného pro podnikání nebo jinou činnost zdaňovanou dle § 7

Problém se zařazením do správného dílčího základu daně může nastat u pronájmu majetku používaného pro podnikání nebo jinou činnost zdaňovanou dle § 7. Pokud fyzická osoba, která uplatňuje výdaje paušálem, pronajímá majetek, pak může být nejasné, kdy se bude jednat o příjem dle § 7 a kdy o příjem dle § 9 popř. § 10.

3.1. Návrh řešení:

Pokud fyzická osoba provozuje podnikatelskou činnost, jejíž součástí je pronájem majetku (např. volná živnost 59. Pronájem a půjčování věcí movitých nebo 15. Pronájem zvukových a zvukově-obrazových záznamů) a uplatňuje paušální výdaje, úplata za pronájem je příjmem z podnikatelské činnosti a bude zdaňována v dílčím základu daně dle § 7. A to nezávisle na tom, že pronajímá majetek, který není zařazen do obchodního majetku. Procentní výše paušálních výdajů se stanoví dle živnostenského oprávnění (v uvedených příkladech 60 %).

V ostatních případech je u fyzické osoby, která uplatňuje k příjmům dle § 7 paušální výdaje (a nevede podvojný účetnictví), přijatá úplata za pronájem příjmem dle § 9 (popř. i dle § 10, pokud se jedná o příležitostný pronájem movité věci). Skutečnost, že se jedná o majetek, který poplatník užívá také pro své příjmy dle § 7 nebo který je obchodním majetkem pro účely ZDPH na výše uvedené nemá vliv a nemá vliv ani na možnost užít osvobození příjmu do 30 000 Kč dle § 10 odst. 3 písm. a) v případě příležitostného (ojedinělého) pronájmu.

Paušální výdaj 30 % dle § 7 odst. 7 písm. c) se uplatní pouze u poplatníků, kteří vedou podvojný účetnictví.

4. Odpisování majetku po přechodu na skutečné výdaje

Pokud poplatník v době vedení paušálních výdajů pořídí hmotný majetek, pak neuplatňuje odpisy tohoto majetku a ani nemá povinnost uplatňovat odpisy evidenčně dle § 26 odst. 8 ZDP. Pokud jsou splněny ostatní podmínky, pak po přechodu na skutečné výdaje má právo odpisy začít uplatňovat. Otázkou je z jaké ceny. Vzhledem k tomu, že k zařazení majetku do obchodního majetku dojde k 1. 1. v roce zahájení skutečných výdajů (popř. k tomu dojde později, tyto případy však řešit nebudeme), je potřeba dle § 29 odst. 1 písm. a) stanovit, zda majetek byl pořízen více než rok (u nemovitého majetku více než 5 let) před okamžikem přechodu na skutečné výdaje, a pokud ano, stanovit (a v případě potřeby správné stanovení obhájit) reprodukční pořizovací cenu. To s sebou často přináší náklady, které nejsou úměrné efektu ze snížení daňové povinnosti uplatněnými odpisy. Přitom je evidentní, že cílem zahájení odpisování z reprodukční pořizovací ceny (a nikoliv z pořizovací ceny) je stejná myšlenka jako povinnost snižovat zůstatkovou cenu o evidenční odpisy dle § 26 odst. 8 a to zabránit dvojitému snižování základu daně pořizovací cenou, jednou v podobě paušálních výdajů, podruhé v podobě odpisů. Je otázkou zda by nebylo možné uplatnit výklad, kdy by se povinnost dle § 26 odst. 8 aplikovala i na majetek pořízený v době uplatňování paušálních výdajů, čímž by se snížila zátěž poplatníka v podobě zjišťování a prokazování reprodukční pořizovací ceny a zároveň zabránilo nežádoucímu uplatnění odpisů z plné pořizovací ceny – tak jak je popsáno v 4.1.2.

4.1. Návrh řešení:

Existují dva akceptovatelné přístupy k výpočtu odpisů po přechodu na skutečné výdaje (u poplatníků, kteří nevedou účetnictví). Je přitom na poplatníkovi, který přístup zvolí a výběr může uplatnit u každé položky majetku samostatně:

4.1.1. Odpisování z reprodukční ceny zahájené po přechodu na skutečné výdaje

Poplatník v prvním roce uplatňování skutečných výdajů stanoví reprodukční pořizovací cenu majetku (k 1.1.) a zahájí odpisováním v 1. roce odpisování standardním způsobem.

Stanovisko GFR:

Souhlas se závěrem předkladatele. Pokud by u poplatníka došlo k přechodu na skutečné výdaje do 1 roku od pořízení movitého hmotného majetku a do 5 let od pořízení nemovitého hmotného majetku, budou odpisy uplatňovány z pořizovací ceny, byl-li pořízen úplatně.

4.1.2. Dokončení odpisování z pořizovací ceny

Poplatník vede po celou dobu uplatňování paušálních výdajů evidenční odpisy z pořizovací ceny majetku dle § 26 odst. 8 tak, jako by jej nabyl v době, kdy uplatňuje skutečné výdaje. Po přechodu na skutečné výdaje pak pokračuje v takto započatém odpisování.

Stanovisko GŘŘ:

Nesouhlas se závěrem předkladatele, jednalo by se o postup v rozporu se ZDP.

5. Opětovné zařazení do obchodního majetku

ZDP předpokládá možnost opětovného zařazení do obchodního majetku – např. § 30 odst. 10 písm. f): „...při zachování způsobu odpisování pokračuje v odpisování ...poplatník uvedený v § 2, který vyřadil hmotný majetek z obchodního majetku a následně hmotný majetek do obchodního majetku opět zařadí“. Zde se předpokládá, že od okamžiku zařazení, je možné uplatňovat odpisy majetku a jejich výše bude odvozena od původní pořizovací ceny (nikoliv současné reprodukční ceny), roku odpisování, který navazuje (je o 1 větší) na rok posledně uplatněných odpisů a zůstatkové ceny, která navazuje (je shodná) na hodnotu po posledním provedeném odpisu před vyřazením.

Na straně druhé, vyřazení z obchodního majetku není v § 4 odst. 4 definováno jako vědomý úmysl poplatníka, ale: „*Dnem vyřazení určité složky majetku z obchodního majetku poplatníka se rozumí den, kdy poplatník o této složce majetku naposledy účtoval nebo ji naposledy uváděl v daňové evidenci.*“ Pokud by poplatník znovu zařadil stejnou věc do obchodního majetku, jeho předchozí vyřazení přestane být posledním uvedením v daňové evidenci, a tudíž přestane splňovat nutnou podmínku pro to, aby mohlo být považováno za vyřazení (ať je text tohoto zápisu v daňové evidenci jakýkoli). Neboli jinými slovy – opětovné zařazení zruší platnost předchozího vyřazení.

Je tedy otázkou, zda lze majetek dočasně vyřadit z obchodního majetku a následně jej opět zařadit, s tím, že v mezidobí se jedná o majetek, který není zařazen v obchodním majetku se všemi důsledky. Anebo opětovné zařazení majetku do obchodního majetku způsobí zpětně, že majetek nebyl nikdy vyřazen, jak by mohlo z textu § 4 odst. 4 vyplývat. Přitom druhá interpretace by mohla způsobovat technické komplikace: poplatník bude po vyřazení zdaňovat úplatu z pronájmu vyřazeného majetku jako příjem dle § 9 a po opětovném zařazení by byl příjem překlasifikován na dílčí základ dle § 7.

Další nejasnost souvisí s přechodem na paušální výdaje. Dále § 26 odst. 8 přikazuje poplatníkovi: „*Po dobu uplatňování výdajů paušální částkou vede poplatník (vlastník nebo nájemce) odpisy pouze evidenčně.*“, neurčuje však výslovně jakého majetku se týká. Zpravidla bývá vykládáno, že se dotýká veškerého majetku, který byl obchodním majetkem v okamžiku přechodu na paušální výdaje a zároveň u něj již někdy byl uplatněn odpis na snížení základu daně poplatníka. Tedy majetek, který v okamžiku přechodu na paušální výdaje již nebyl v obchodním majetku, se evidenčně neodpisuje. Opačný výklad by vedl k celkem nelogickému požadavku evidovat v době uplatňování paušálních výdajů odpisy veškerého osobního majetku, který byl v minulosti vyřazen z obchodního majetku a v letech uplatnění paušálních výdajů zůstatkovou cenu povinně snížit zatímco v letech uplatnění skutečných výdajů tato povinnost nebude.

Na straně druhé zde hrozí spekulace poplatníků, kteří 30. 12. před přechodem na paušální výdaje vyřadí majetek z obchodního majetku, aby jej 2.1, po návratu na skutečné výdaje opět zařadili.

5.1. Návrh řešení:

- 5.1.1. Majetek poplatníka lze přechodně vyřadit z obchodního majetku, následné znovuzařazení nemá zpětně vliv na posouzení majetku v době, kdy byl vyřazen.
- 5.1.2. Dle § 26 odst. 8 je povinen poplatník snižovat zůstatkovou cenu o evidenční odpisy pouze u majetku, který je v okamžiku přechodu zařazen v obchodním majetku poplatníka.
- 5.1.3. Pokud poplatník v období ukončení uplatňování skutečných výdajů vyřadí majetek z obchodního majetku a následně v prvním roce po návratu na skutečné výdaje majetek zařadí a neprokáže opodstatněný důvod pro tento postup, může být toto vyřazení a zařazení posouzeno jako úkony provedené pouze za účelem snížení daňové povinnosti a odpisy po opětovném zařazení stanoveny takovým způsobem, jakoby k vyřazení nedošlo.

Stanovisko GFR:

Souhlas s body 5.1.1 a 5.1.2

Nesouhlas s bodem 5.1.3. K tomu uvádíme, že v § 30 odst. 10, písm. f) ZDP je vymezeno, že ze vstupní ceny, ze které odpisoval původní odpisovatel, s výjimkou uvedenou v § 29 odst. 7 ZDP, a při zachování způsobu odpisování pokračuje v odpisování započatém původním odpisovatelem poplatník uvedený v § 2, který vyřadil hmotný majetek z obchodního majetku a následně hmotný majetek do obchodního majetku opět zařadil. Obdobně se postupuje i v případě přerušení nájmu. Jakýkoliv jiný postup by byl v rozporu s příslušným ustanovením ZDP. Poslední věta ust. § 30 odst. 10 normuje, že obdobně pokračuje v odpisování i poplatník, který je fyzickou osobou, u jím pronajímaného hmotného majetku vyřazeného z obchodního majetku nebo v případě zařazení jím pronajímaného hmotného majetku do obchodního majetku. Případné spekulativní případy, nastíněné v příspěvku, bude nutno řešit v rámci prověřování konkrétních skutečností, vedoucích poplatníky k jimi deklarovaným datům a důvodům vedoucím k vyřazení majetku z obchodního majetku a jejich následném zařazení v dalším roce.

Závěr:

Po projednání příspěvku navrhuje předkladatel přijaté závěry obvyklým způsobem publikovat.